

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας. Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ γυνὴ διάσημος καταστάσα πρό τινοσ κairoῦ, ἧς τὸ ὄνομα συχνάκις ἀνεφέρετο εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀστρατοῦ τῆς ὑψηλίου, ἡ κυρία Μποῦθ, ἡ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς σωτηρίας. Ἡ περιεργατὴ ἱστορία τῆς γυναικὸς ταύτης ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἐξῆ ποτὲ ἱερεὺς τις διαμαρτυρούμενος μετὰ τῆς συζύγου του. Ἦσαν ἀμφοτέροι ἀνθρώποι φανατικοὶ καὶ πρακτικοί· ἀλλ' ἦσαν Ἀγγλοὶ καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶνε παράδοξον ἂν συνυπῆρχον ἐν αὐτοῖσ αἱ δύο αὐταὶ ἀντίθετοι ιδιότητες. Πτωχοὶ καὶ φιλόδοξοι ὄντες, ὤνειροπόλουν τὴν δόξαν καὶ τὸν πλοῦτον. Κατήγοντο ἐκ χώρας ὅπου πᾶσα παραδοξότης εἶνε ἐπιτετραμμένη, ἀλλ' ἀκριβῶς διότι ἐπιτρέπονται πᾶσαι, εἶνε ἀύκολον νὰ εὕρῃ τις νέαν. Ἡ γυνὴ ἦτο εὐφυής, διὸ συνεβούλευσε τὸν φιλόδοξον σύζυγόν της τὸν ἐπιθυμοῦντα ν' ἀναλάβῃ τὰ πρωτεῖα ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀσπίων πλήθους ἱερωμένων, νὰ δημιουργήσῃ νέον δόγμα. Ὁ σύζυγος ἠκολούθησε τὴν συμβουλὴν της· ἀνῆλθεν ἐπὶ προχείρου ἄμβωνος καὶ ἐκήρυξεν. Τὸν ἠκροάσθησαν πολλοί, τὸν ἐνέπαιζαν, συνέβησαν ῥήξεις. Ἐπὶ ἓνα μῆνα, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ ἱερεὺς μετέβαινε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἀνήρχετο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προχείρου ἄμβωνος, ὅστις ἦτο ἀπλοῦς τις ἀπροχρυσιαῖος λίθος, καὶ ἐδίδασκεν. Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας· εἶχε τακτικὸς ἀκρατάς, τούτέστι πιστοὺς. Ὅσοι τὸν εἶχαν ἐμπαίξῃ περισσότερο, συγκινηθέντες ἐκ τῆς εὐγλωττίας του πλήρους γονδροειδῶν εἰκόνων, ἀπὸ ἐπιθετικῶν ἐγένοντο σεπτικοί· ἠκροῶντο τὸν ἱερέα ὅστις ἐλάλει αὐτοῖς μετὰ χρηστότητος, ὅστις ἔτεινε πρὸς αὐτοὺς τὰς χεῖρας, ἐνῶ δι' ἐπιδειξίου χειρονομίας ἀπεμάκρυνε τοὺς εὐδαίμονας, τοὺς ὀφιπλοῦτους, τοὺς δούλους τῶν ἐγκοσμίω, ὅστις ἔλεγε πρὸς τοὺς πτωχοὺς: «Σεῖς εἶσθε οἱ πλούσιοι, καὶ ἐκείνοι οἱ πτωχοὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πλοῦτου των!» Παρὰ τὸν ἄμβωνον γυνὴ τῷ πληροῦ ἀναστήματος, πάντοτε μελανεῖμνον ὅπως καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπανελάμβανε: «Προσέλθετε πρὸς τὸν Ἰησοῦν!» Ἀπετίειτο δὲ πρὸς τὰς γυναῖκας, ἰδίως τὰς διεφθαρμένας καὶ τὰς μεθύουσας, καὶ προσηλύτιζε αὐτὰς θαυμασίως. Οὕτως ἤρξαντο τοῦ σταδίου των, σπειράντες τυχαίως σπῆρον ὅστις ἐβλάστησεν, ὁ ἱερεὺς Μποῦθ καὶ ἡ πρὸ μικροῦ ἀποθανοῦσα σύμβιός του. Ἐδῶντο ὁ ἱερεὺς ἂν ἤθελε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν προτεσταντισμὸν τοὺς προσηλύτους του· πλὴν τοὺς ἐκράτησε δι' ἐαυτὸν καὶ ἰδρυσεν προτεσταντισμὸν ἴδιον ὅστις δὲν ἦτο νέον τι σχίσμα προστιθέμενον εἰς τὰ πολυάριθμα ὑπάρχοντα ἤδη τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας. Ἡ νέα αἵρεσις ἀντιθέτως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας θρησκείας εἶχε τοῦτο κυρίως, ὅπερ συνέτεινεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της, ἐπέτρεπεν εἰς τὰς γυναῖκας τὴν ἐξ ἄμβωνος διδασκαλίαν. Ὁ Στρατὸς τῆς Σωτηρίας ἀριθμεῖ σήμερον 8,000 ἀξιωματικούς καὶ 200,000 στρατιώτας, ἐκτείνει τὰς κατακτήσεις του ἐπὶ εἴκοσι διαφόρων χωρῶν καὶ δημιουργεῖ εἰς δώδεκα γλώσσας 27 ἑβδομαδιαῖα φύλλα κυκλοφοροῦντα εἰς 600,000 ἀντίτυπα. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ δόγματος τούτου ἀνήγαγον τὴν λατρείαν εἰς ἀκροτάτην λιτότητα· συνέρχονται ἐντὸς αἰθούσης οἰκισθῆποτε ἢν κοσμοῦσι διὰ τινῶν ση-

μαῖῶν μόνον. Ἐχουσιν ὅμως ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν θορυβώδη καὶ κακῶφωνον.

Ὁ Ἀλφόνσος Κάρρ καὶ ὁ ὑπηρετὴς Πλόκ. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Κάρρ ὁ γαλλικὸς τύπος δημοσιεύει τὸ ἐξῆς χαριέστατον ἀνέκδοτον: Κατὰ τὸ ἔτος 1860 ἐπρόκειτο νὰ παρασταθῇ εἰς τὸ παρισινὸν θέατρον Vaudeville ἡ «Νορμανδὴ Πηνελόπη» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρρ. Ὅπως ἐποπτεύη δὲ εἰς τὰς δοκιμαῖς ἦλθεν ἐκ τοῦ ἐρημητηρίου του ὁ συγγραφεὺς καὶ ἐφιλοξενήθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἠθοποιοῦ Λαφονταῖν. Ὁ ἠθοποιὸς οὗτος εἶχεν ὑπηρετὴν καλούμενον Πλόκ ἔχοντα ὄλα τὰ προτερήματα τοῦ κόσμου καὶ ἄλλο ἐλάττωμα, ὅτι ἦτο μέθυσος. Κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Κάρρ ὁ κύριός του τὸν προσκαλεῖ καὶ τοῦ λέγει: «—Πλόκ, κύτταζε αὐτὰς τὰς ἡμέρας νὰ ἦσαι εἰς τὰ καλά σου καὶ συλλογίσου ὅτι εἶνε τιμὴ σου νὰ ὑπηρετῆς ἄνθρωπον ὡς τὸν κύριον Κάρρ. Εἰς ὅτι σὲ διατάττει νὰ ὑπακούης μόνον διαταγὰς καὶ τίποτε ἄλλο δὲν ἔχεις νὰ προσμένῃς ἀπ' αὐτόν. Ἡ τιμὴ ὅτι τὸν ὑπηρετεῖς ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ἐν εἰκοσάφρακτον. Με καταλαμβάνεις;» Ὁ ἠθοποιὸς ἤθελε νὰ εἰπῇ πρὸς τὸν Πλόκ ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσμένῃ οὔτε νὰ λάβῃ φιλοδώρημα παρὰ τοῦ Κάρρ διὰ τὰς ὑπηρεσίας του, ἀλλ' ὁ πονηρὸς ὑπηρετὴς ἄλλως ἠρμήνευσε τοὺς λόγους τοῦ αὐθέντου σκοπίμως. Αἱ δοκιμαὶ διεξήγοντο ἐπιτυχῶς, καὶ ὁ Κάρρ ἐφάνετο κατευχαριστημένος, ὅτι μιαν ἡμέραν ὁ Λαφονταῖν ἐπανέρχεται εἰς τὸν οἶκόν του ἐκ τοῦ θεάτρου καὶ δὲν τὸν εὕρισκε πλέον ἐκεῖ. Ὁ ἐρημίτης ἐπόθησε τὴν ἐξοχὴν του, τὰ ἄνθη του, τὴν κόρην του Ἰωάνναν καὶ ἐφυγεν ἀποτόμως χωρὶς ν' ἀποχαιρετίσῃ τὸν ξενίζοντα αὐτόν, πρὸς ὃν δι' ἐπιστολῆς ἐξέφραξε τὰς εὐχαριστίας του καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐφυγεν ἀνευ ἀποχαιρετισμοῦ ἀκριβῶς ἢν ἀποφύγῃ τὸ ἐκ παντὸς ἀποχαιρετισμοῦ δυσάρεστον συναίσθημα. Πολλὰ ἔτη παρήλθον ἔκτοτε καὶ ὁ Λαφονταῖν προσκληθεὶς ἐπανειλημμένως ὑπὸ τοῦ ἀναχωρητοῦ τοῦ Ἀγίου Ραφαήλ μετέβη τέλος εἰς τὴν ἐξοχὴν του. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὀμιλιῶν ἦλθεν ὁ λόγος καὶ εἰς τὴν φιλοξενιανέκείνην. «—Ἀληθινά, τὸν ἔχεις ἀκόμη τὸν Πλόκ;» ἔρωτᾷ ὁ Κάρρ. — «Ὅχι, ἀπέθανε. — Ὁ κακόμοιρος! — Καὶ μάλιστα ὀλίγας ἡμέρας ἀφοῦ ἐφύγατε· δὲν εἰζεύρω πῶς εὐρέθησαν εἰς τὰ χεῖρα του δύο εἰκοσάφραγκα. ἐπῆγε καὶ τὰ ἦπιε ὄλα ὡς ποῦ ἔσκασε. — Μὰ λοιπὸν ἐγὼ εἶμαι ὁ δολοφόνος του! — Γιατί; — Ὅταν ἐφυγα τοῦ ἔδωκα ἐν εἰκοσάφρακτον... — Καὶ δὲν τὸ ἐπῆρε βέβαια. — Μοῦ τὸ ἔδωκε πίσω καὶ μοῦ εἶπε ὅτι σὺ τοῦ εἶχες εἰπῇ πῶς ἡ τιμὴ ποῦ με ὑπηρετεῖ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ἐν εἰκοσάφρακτον. — Καὶ λοιπόν; — Λοιπὸν τοῦ ἔδωκα δύο!»

Τὸ κρινολῖνον. Δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ περίφημον κρινολῖνον, ἐν ἀπὸ τὰ γελωιδέστερα ἐξαρτήματα τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ μετὰ τῶσων χρόνων ἐκλείψιν, ἐπανέρχεται καὶ πάλιν. Οἱ ἐν Παρισίοις ἐφευρέται τῶν γυναικείων συμῶν πρὸ μικροῦ συνελθόντες εἰς συνέδριον ὁμόφρωνας ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ διὰ λόγους ὄχι καλαισθησίας βέβαια, ἀλλὰ συμφέροντος. Εὐδυνουμένον τῶν διαστάσεων τοῦ σώματος διὰ τῶν χαλυβδίνων στεφανῶν, ἡ ἐσθῆς καθίσταται πολὺ πλατυτέρα καὶ πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς ἀπαιτεῖται περισσότερο ὕφασμα.

Γάμος ἐκ γραφογνωσίας. Πρό τινος ἐτελέσθησαν ἐν Παρισίοις οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ υἱοῦ μετὰ τοῦ ὑποκόμητος Ἐρνέστου δ' Ὀυερίβ ὑπολοχαγοῦ τῶν Οὐσσάρων. Περί τῆς λαμπρότητος τῆς ἐορτῆς πολλὰ ἐγράφησαν ἐν τῷ γαλλικῷ τύπῳ ἀλλὰ περὶ τῆς ἀρχικῆς αἰτίας τοῦ συνοικεσίου οὐδὲν ἐγράφη, ἐνῶν μετέχει αὕτη πολὺ τοῦ μυθιστορικοῦ καὶ ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θέμα εἰς τὸν πάμπαν τῆς νύμφης ὡς μαρτυρεῖ ἡ πρὸς ἡμᾶς σταλεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ κ. Υ'. δὲ Λαστικ παλαίου φίλου τοῦ κ. δ' Ὀυερίβ, ἣν εὐχαριστικῶς δημοσιεύομεν. «... Γνωστὸν τυγχάνει εἰς τοὺς πολλοὺς ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους ἀνεδείχθη τέχνη τις ἣ ἐπιστήμη, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἀνάλυσιν τοῦ χαρακτῆρός τινος ἐκ τῆς γραφῆς του· ἐκλήθη δὲ αὕτη «Γραφογνωσία». Πρὸς τὴν τέχνην ταύτην εἶχεν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας κλίσιν ὁ κ. δ' Ὀυερίβ, ἣν ἐνίσχυσε δι' ἐπιμόνου ἀσκήσεως καὶ μελέτης κατὰ τὴν διαμονὴν του ἐν τῇ προπαρασκευαστικῇ σχολῇ τῶν Ἰησουϊτῶν. Κατὰ δὲ τὰς διακοπὰς, ἃς διήρχετο ἐν τῇ ἐπαύλει δ' Ὀυερίβ, ἐφήρμοζε τὰς γνώσεις του ταύτας κατὰ τὰς ἐσπερίδας καὶ τὰς ἐκδρομὰς καὶ καθίστατο τὸ κέντρον πάσης διασκεδάσεως. Τῷ ἐδίδομεν ἐπιστολάς φίλων μας ἀγνώστων ὅπως εἰς αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς μελέτης τῆς γραφῆς των ἐξήγγελε συμπεράσματα περὶ τοῦ χαρακτῆρός των, τῶν προτερημάτων καὶ ἐλαττωμάτων των, μετὰ θυμαστῆς ὄντως ὀξυδερκείας καὶ ἀκριβείας. Κατ' ἀρχὴν ὅμως οὐδέποτε ἀπεραινετο περὶ γνωστῶν του προσώπων. Ὅσακις δὲ ἀπεπειράθημεν νὰ τὸν ἀπατήσωμεν, ἐπιδεικνύοντες τὴν γραφὴν γνωρίμου του ὡς προεργομένην ὄηθεν παρ' ἄλλου ξένου, πάντοτε ἀνεγνώριζε τοῦτο καὶ ἠλεγγεν ἡμᾶς ἐπὶ τῇ πονηρίᾳ. Βραδύτερον εἰσῆλθεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ Σαιν-Συρ, ἐξηκολούθει δὲ καὶ ἐκεῖ ἐν ὥραις σχολῆς κατὰ παράκλησιν τῶν συμμαθητῶν του τὸ γραφογνωστικὸν του ἔργον μετ' αὐξούσης ἐπιτυχίας. Μεταῦθ' ἄλλων πολλῶν ἐδόθη ποτὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἐπιστολὴ γυναικεία ἀνώνουμος μετὰ τὴν παράκλησιν νὰ καταβάλῃ ἰδιαιτέραν ὄλως προσοχὴν κατὰ τὴν μελέτην αὐτῆς. Ὁ κ. δ' Ὀυερίβ ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἔργον καὶ μετὰ τινος ὥρας ἔγραψε τὴν ἐκθεσίαν του, δηλαδὴ τὴν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐπιστολογράφου, ἣν ἔδωκεν ὑπογεγραμμένην ὅπως συνείθιζεν. Εἶχον παρέλθῃ ἡμέραι ἕκτοτε, ὅτε ἠγγέλθη εἰς αὐτὸν ὅτι κύριός τις ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἰδῇ. Μεταβαίνει εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῆς σχολῆς καὶ εὐρίσκει ἐκεῖ τὸν Ἀλέξανδρον Δουμᾶν, τὸν πατέρα τῆς κόρης, εἰς ἣν ἀνῆκεν ἡ ἐπιστολὴ. Ὁ Δουμᾶς εἶνε καταγοητευμένος, κατενθουσιασμένος. Ὁ μέχρι τῆς χρεῖς ἀγνώστος δι' αὐτὸν νεανίας ἔγεινε διὰ μιᾶς φίλος φίλτατος. Τὸν θαυμάζει καὶ τὸν ἀποκαλεῖ μεγαλοφυᾶ· τὸν παροτρύνει νὰ παραιτηθῇ τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ στάδιον, ὅπερ διαλογίζεται πρὸ αὐτοῦ πλήρης τιμῆς καὶ δόξης. Καὶ ὁ ταλαίπωρος δ' Ὀυερίβ μένει κατὰ-πληκτος, ἐμβρόντητος, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶχε τὴν μεγάλην ἰδέαν περὶ πράγματος, ὅπερ ἐξετέλει χάριν ἀπλῆς παιδείας. Καὶ ὅμως ἐκ τούτου ἐξήρτατο ἡ τύχη, τὸ μέλλον του. Ἐν αὐτῷ ὁ ἐπιφανὴς δραματικὸς εὐρετὸν καταλληλότητα γαμβρὸν διὰ τὴν κόρην του. Ἐσκέφθη βέβαια ὅτι ἐκεῖνος ὅστις τόσον καλὰ διείδε διὰ τῆς γραφῆς αὐτῆς τὰ μυχιαίτητα τῆς ψυχῆς της, ἐκεῖνος ὅστις ἐξ ἀποστάσεως ἀνεγνώρισε καὶ ἀνέλυσε τόσον ἀκριβῶς τὸν χαρακτῆρά της, ἥτο ὁ ἀρμόζων σύντροφος τῆς ζωῆς της, ὁ δυνάμενος ὑπὲρ πάντα ἄλλον νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὴν εὐτυχὴ συμβίωσιν. Καὶ ἰδοὺ πῶς μετὰ τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης ὁ ὑποκόμης δ' Ὀυερίβ ἔδιδε τὸ ὄνομά του εἰς τὴν ἀνώνουμον ἐπιστολογράφον.»

Πρωτοφανῆς μονομανία. Συνήθως οἱ ἀμερικανοὶ καὶ οἱ ἄγγλοι διακρίνονται ἐπὶ ἰδιοτροπία καὶ μονομανία. Τώρα ἀναφάνεται καὶ ἰσπανός τις καλούμενος βαρόνος Deroult - Ascenco δυνάμενος θαρραλέως νὰ συναγωνισθῇ ὡς πρὸς τὸ πρωτοφανές τῆς μονομανίας του. Ὁ κύριος αὐτὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ κοιμηθῇ εἰς κλίνην ἀκίνητον, ἀσύλευτον, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος. Πρέπει νὰ ταξειδεύῃ διὰ λεωφορείου, σιδηροδρόμου ἢ ἀτμοπλοίου διὰ νὰ ἀναπαυθῇ. Ἀπὸ τετραετίας λοιπὸν δὲν διήλθε μίαν νύκτα ἐν οἴκῳ—ταξειδεύει διαρκῶς. Τὴν ἡμέραν διατρίβει ἐντὸς πόλεως τινος, ὅπως ὅλοι οἱ γνωστικοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἅμα νυκτώσῃ παίρνει δρόμον. Ἐνῶ εἶνε ἐν Παρισίοις ἔξαφνα προφάνει τὸν τελευταῖον νυκτερινὸν συμρὸν καὶ μεταβαίνει εἰς Λυὸν. Μένει μίαν ἡμέραν ἐκεῖ καὶ τὴν νύκτα φεύγει εἰς Μασσαλίαν. Ἄλλην μίαν ἡμέραν ἐκεῖ, καὶ τὴν νύκτα ἐπιβιβάζεται εἰς τὸ ἀτμόπλοιον καὶ πλέει πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ὅστε μετὰ τὸν Περιπλανώμενον Ἰουδαῖον τῆς παραδόσεως, ἔχομεν τώρα τὸν Περιπλανώμενον Ἰσπανόν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Τὸ διεθνὲς φιλολογικὸν συνέδριον θὰ συνελθῇ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος ἐν Βερολίνῳ.

— Ἐξεδόθη νέος τόμος τοῦ Ἡμερολογίου τῶν ἀδελφῶν Goncourt περιλαμβάνων τὰ ἔτη 1870—1871.

Καλλιτεχνικά. Τὴν 2 λήγοντος μηνὸς ἐγένοντο ἐν Βερολίνῳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ Λέτιγγ. Τὸ ἔργον ἐξετέλεσεν ὁ γλύπτης Ὁθων Λέσιγγ δισέγγονος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

Θεατρικά. Ὁ Σαρδου ἐπεράτωσε νῆον τετράπρακτον δρᾶμα φέρον τὸν τίτλον Thermiclor. Θὰ παρασταθῇ δὲ τοῦτο ἐν τῷ Γαλλικῷ Θεάτρῳ πρωταγωνιστοῦντος τοῦ Κοκλέν.

Ἐπιστημονικά. Τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Καλιφορίας ἀγγέλλει τὴν ἀνακάλυψιν νέου κομήτου ὁρατοῦ γενομένου τὴν 6 Σεπτεμβρίου.

— Ἐπρόκειτο νὰ παρασταθῇ ἐν Λονδίνῳ νῆον δρᾶμα φέρον τίτλον «Μωάμεθ.» Ἀλλὰ ἐπὶ τῇ προαγγελίᾳ τούτου ἐξηγέρθησαν οἱ μαωμεθανοὶ τῶν Ἰνδιῶν διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς παραστάσεως ἔργου ἀναφερομένου ἀσεβῶς εἰς τὸν ἰδρυτὴν τοῦ θρησκευήματος αὐτῶν. Συνεπεία δὲ τούτου φηναίται ὅτι θ' ἀπαγορευθῇ ἡ παράστασις.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἀσφαλῆς θέσις. Μεταξὺ δύο μαθητῶν: — Νίκο, σὲ ποῖο βιβλίον σου νὰ πατήσω αὐτὸ τὸ ἄνθος γιὰ νὰ μὴν τὸ ἐγγίξῃς καὶ χαλάσῃ; — Ὡς τῆ γραμματικῆ.

Ἐκλογὴ νύμφης. — Θέλετε τὴν μίαν ἀπὸ ταῖς κόραις μου; — Πολὺ τὸ ἐπιθυμῶ. — Λοιπὸν ἡ μικροτέρα ἔχει 50 χιλιάδας προῖκα, ἡ δευτέρα 100 χιλιάδες, ἡ μεγάλη 150. — Δὲν ἔχετε ἄλλην μεγαλιέταν;

Λύγος ἀρνήσεως. — Ἐλα, Γιάννη, νὰ σὲ κεράσω ἕνα κρασί. — Εὐχαριστῶ, ἀφέντη, δὲν πίνω ποτὲ κρασί ἔτσι πρῶτ' πρῶτ' — ἔπειτα ἔχω πῆχ' ὡς τώρα τρία...

Τὰ τέσσαρα στοιχεῖα. Πατὴρ φιλόσοφος ἔλεγε: — Ἐχὼ τέσσαρας υἱοὺς καὶ καθέναν ζῆ μ' ἐν ἀπὸ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα: ὁ πρῶτος μὲ τὸ πῦρ — εἶνε μηχανουργός, ὁ ἄλλος μὲ τὸ ὕδωρ — εἶνε ναυτικός, ὁ τρίτος μὲ τὴν γῆν — εἶνε γεωπόνος, καὶ ὁ τέταρτος μὲ τὸν ἀέρα. — Τί εἶνε; — Ποιητής!!

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ συκοφαντία εἶνε δύναμις τῶν δειλῶν.

*

Ἡ εὐφροσύνη χρησιμεύει εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τίποτε.

*

Ἡ φιλαρχία καὶ ἡ φιλαργυρία εἶνε τὰ δύο μόνον πάθη τὰ ὁποῖα δὲν γηράσκουν ποτὲ.